

fordi de er beskattede efter reglerne for udenlandsskat i Danmark, men de manglende sociale bidrag til udlandet bliver ikke modregnet.

Den konkrete lempelse skal ændres til højst at modsvare den udenlandske skat, som lønmodtageren faktisk betaler, når han eller hun er sikret her i landet. Denne ændring skal erstatte det nuværende princip, som medfører, at skatten i Danmark sættes ned, uden at der tages højde for, hvor meget den pågældende betaler i skat til udlandet. Dermed falder fristelsen til at flytte ens arbejdsplads udenlands uden at flytte fra Danmark bort, og det vil vise sig at være retfærdigt og nødvendigt, ikke mindst når Øresundsforbindelsen står færdig næste år. Det kunne betyde voldsomme problemer for det danske eller i hvert fald det østjællandske arbejdsmarked, hvis man kunne kombinere dansk social sikring med lav svensk marginalskat.

Som understreget rammer vi med dette forslag ikke den almindelige grænsependler, som er socialt sikret i arbejdslandet, og det er jo i øvrigt heller ikke et forslag, der er de mange penge i; ministeren skønner et merprovener på omkring 30 mio. kr. næste år. Men det er til gengæld et forslag med styrket social og skattemæssig retfærdighed, så Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Kim Andersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, er forhindret i at være til stede, skal jeg hermed tilkendegive hans og dermed Venstres synspunkter om det af skatteministeren fremsatte lovforslag.

Lad mig indledningsvis slå fast, at de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Danmark har indgået med henholdsvis Tyskland og de nordiske lande, og som man nu foreslår ændret ved at gå fra eksemptionsprincippet til creditprincippet, kun er ganske få år gamle, nemlig fra 1995 og 1996. Jeg må dernæst fremhæve, at de EU-retlige regler om social sikring er mere end 28 år gamle, nemlig fra 1971.

Det anføres i fremsættelsen til forslaget, at dets formål er »at ophæve utilsigtet skattemæssig favorisering af personer med bopæl i Danmark og arbejde i et af de andre nordiske lande eller Tyskland . . . fordi de er socialt sikret i Danmark. De slipper derfor billigere end andre skatteydere . . .«.

Det anføres også, at overenskomsterne indeholder en bemyndigelse for regeringen til at skifte lempelsesprincip fra eksemption til credit,

at en principændring kan gennemføres administrativt, at Folketinget desuagtet skal have mulighed for at forholde sig til principændringen, og at Danmark nu ønsker at skifte princip.

Jeg kan klart og utvetydigt sige til skatteministeren, at Venstre ikke ønsker at skifte princip, og den uhyre venlighed, som ministeren udviser ved at forelægge spørgsmålet for Folketinget, betragter vi som et forsøg på at få os med til en skærpet beskatning af talrige mennesker, nemlig de medarbejdere ved danske virksomheder, der påtager sig arbejde i udlandet til gavn for dansk eksport og valuta-indtjening: de chauffører, der tilbringer talrige timer på landevejene til gavn for Danmark, de læger og sygeplejersker, der påtager sig job i deres fritid i et andet land, ansatte i internationale koncerner og danske håndværkere, der af deres arbejdsgivere udstationeres eller udlejes i kortere perioder eller arbejder i rotation mellem f.eks. Danmark og Norge.

Det er alle sammen mennesker, der påtager sig den ulempe, det er at være borte fra hjem og familie, og som ofte lever og bor under primitive, midlertidige forhold. Det er personer, som Venstre ønsker at belønne, men som ministeren nu fra årsskiftet vil beskutte, så de mister op til flere tusinde kroner pr. måned i nettoindkomst.

Når ministeren anfører, at der foreligger en utilsigtet skattefavorisering, er det enten urigtigt eller endnu et eksempel på ministerens manglende overblik, jævnfør at overenskomsterne som nævnt kun er ganske få år gamle, eller endnu et eksempel på ministerens grundlæggende filosofi om, at ingen må slippe billigere, uanset de ulemper, de i øvrigt påtager sig.

Hvis der gennemføres et principskifte, vil det svække danske virksomheders konkurrenceevne på en række eksportområder og medføre tab af valuta-indtjening, f.eks. inden for byggesektoren, fordi virksomhederne vil blive stillet over for krav om lønstigninger. Som en skatteekspert fra Hamburg har udtalt til Børsen den 14. september 1999, side 17, er der tale om en bombe under eksporten.

Vi kan som nævnt ikke støtte forslaget. Der har været mange indsigelser imod det, og jeg opfordrer ministeren til at lytte til de mange protester mod lovforslaget, der er fremsat af bl.a. LO, dansk erhvervslivs forskellige organisationer og enkeltpersoner, og tage forslaget af bordet. Ellers er løftet om at give dansk erhvervsliv bedre vilkår blot endnu et eksempel på et tomt løfte fra regeringens side.